

1. Sławcie usta Ciało Pana; Tajemnicę pełną chwał,
i Krew, źródło łask bez miana, którą w okup dusz i ciał
Syn Tej, co jest Nieskalana, Król narodów przelać chciał.
2. Nam On dany, nam zrodzony z Panny czystej, niby kwiat,
gdy na ludzkich serc zagony, ziarno słowa rzucił w świat,
w sposób iście niezgłębiony zamknął okres ziemskich lat!
3. Gdy ostatnia noc nastawa, po wieczerzy z braćmi współ,
którą odbył według prawa, z przepisanych mięs i ziół,
siebie sam Dwunastom dawa ręką swą na Boży stół!
4. Słowo-Ciało chleb w ofierze słowem w Ciało zmienia nam:
z wina Krew się Pańska bierze, chociaż zmysł nie sięga tam;
sercom, żadnym prawdy szczerze wiary głos wystarcza sam!
5. Więc Sakrament takiej miary wielbiąc, skłońmy twarz ze czcią:
niech ustąpi Obrzęd Stary przed Nowego Prawa Krwią:
niech dopełni światło wiary zmysłów niemoc mocą swą!
6. Rodzicowi bijmy czołem, Zrodzonemu hymn niech brzmi:
w pienu wdzięcznym i wesołym moc Im, hołd po wszystkie dni:
pochodzący z Obu społem w równej niechaj będzie czci!